

Sygn. akt V GC 1768/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

16 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział V Gospodarczy

w składzie następującym: Przewodniczący SSR Rafał Kubicki

Protokolant apl. adw. A. W.

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2014 r. na rozprawie w O.

sprawy z powództwa

Przedsiębiorstwa (...) S.A. wW.

przeciwko Grupie (...) sp. z o.o. w T.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej Grupy (...) sp. z o.o. w T. na rzecz powoda Przedsiębiorstwa (...) S.A. w W. kwotę 20.645,55 zł (dwadzieścia tysięcy sześćset czterdzieści pięć złotych pięćdziesiąt pięć groszy) z ustawowymi odsetkami za okres od 7 marca 2013 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanej Grupy (...) sp. z o.o. w T. na rzecz powoda Przedsiębiorstwa (...) S.A. w W. kwotę 3.450 (trzy tysiące czterysta pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia R. K.

Sygn. akt V GC 1768/13

UZASADNIENIE

Powód – Przedsiębiorstwo (...) S.A. w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej Grupy (...) sp. z o.o. w T. kwoty 20.645,55 zł z ustawowymi odsetkami od 7 marca 2013 r. do dnia zapłaty, wskazując uzasadnieniu, że na podstawie umowy nr (...) z 4.12.2012 r. dostarczył pozwanemu, zamontował i uruchomił urządzenia do kompensowania mocy biernej, za co powinien otrzymać wynagrodzenie wskazane w pozwie.

Nakazem zapłaty wydanym przez Referendarza sądowego w dniu 31 lipca 2013 r. w postępowaniu upominawczym (sygn. akt Sądu Rejonowego w Olsztynie V GNc 2674/13) uwzględniono roszczenie zgłoszone przez powoda.

Nakaz zaskarżyła przeciwem pozwana, która wniosła o oddalenie powództwa, sprawdzając uzasadnienie w trzech zdaniach do stwierdzenia, że urządzenia były złej jakości, i zostały nieprawidłowo zamontowane, przez co pozwana zmuszona była ponieść dodatkowe koszty związane z natychmiastową wymianą; wskazała też, że o wadach informowała powoda wielokrotnie, żądając wymiany towaru na wolny od wad.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny i zważył, co następuje:

Pozwana nie wypowiedziała się w sprzecznie krytycznie wobec twierdzeń powoda zawartych w pozwie z wyjątkiem twierdzenia, że towar i montaż były wadliwe. Nie wskazała, na czym wada polegała, w jakiej formie ani kiedy informowała powoda o tych wadach. Taki układ wniosków i twierdzeń stron pozwala Sądowi (z art. 230 k.p.c.)

na uznanie za przyznane twierdzeń powoda. Dlatego bezsporne jest (co wynika z pozwu, pisma procesowego powoda uzupełniającego pozew i załączonych do pozwu dokumentów), że strony zawarły pisemną umowę nr (...) z 4.12.2012 r., w której powód zobowiązał się do dostarczenia pozwanemu, zamontowania i uruchomienia urządzeń do kompensowania mocy biernej. Opis tych urządzeń nie jest przedmiotem sporu w tej sprawie i nie wymaga szczegółowych ustaleń, podobnie jak kwestie rozliczeniowe, ponieważ pozwana nie kwestionowała, że za wykonanie umowy powinna powodowi należeć się kwota dochodzona pozwem. Bezsporne jest też, że powód umowę wykonał – dostarczył, zamontował i uruchomił urządzenia. Wynika to wprost z uzasadnienia sprzeciwu.

Przeprowadzone dowody potwierdzające te fakty to: odpis umowy z załącznikiem na kartach 6-9, odpis oferty technicznej k. 11-12, odpis potwierdzenie przyjęcia zamówienia k. 13, odpis dokumentu wydania k. 14, odpis protokołu odbioru prac k. 15, odpis faktury nr (...) na 20.645,55 zł z terminem płatności 6.03.2013 r., odpis wezwania do zapłaty z dowodem wysłania listem poleconym k. 24-26.

Sporne było twierdzenie pozwanej, że po wykonaniu umowy przez powoda okazało się, iż przedmiot umowy dotknięty jest wadą (lub wadami). Twierdzenie to było zaprzeczone przez powoda w odpowiedzi na sprzeciw i pozostało w procesie nieskonkretyzowane i nieudowodnione. Wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 3 k.p.c. pozwana nie podała żadnych wyjaśnień co do okoliczności sprawy, ograniczając się do gołosłownego zarzutu. Ponadto wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 232 zd. 1 k.p.c. nie podała w tym kierunku żadnego dowodu, a to na niej spoczywał ciężar udowodnienia okoliczności, z których wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Co więcej, stanowisko pozwanej jest sprzeczne z dowodami przedstawionymi przez powoda, w szczególności z podpisany bez uwag przez przedstawiciela pozwanej protokołem odbioru prac.

Sąd pominął zgłoszony przez powoda wniosek o przesłuchanie stron, ponieważ powód wykazał innymi środkami dowodowymi wszystkie swoje twierdzenia wystarczające do wydania wyroku zasadzającego.

Sporna umowa miała charakter mieszany, ponieważ zawiera elementy sprzedaży („dostarczenie”) i dzieła („montaż” i „uruchomienie”). Mając na uwadze poczynione ustalenia, Sąd – na podstawie art. 535 k.c., art. 627 k.c. i art. 481 §1 i 2 k.c. – uwzględnił powództwo zarówno w części dotyczącej roszczenia głównego, jak i odsetek ustawowych.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 §1 i art. 99 k.p.c. Powód wygrał proces w całości. Łącznie poniesione przez powoda koszty wyniosły 3.450 zł, na co składały się: opłata od pozwu 1.033 zł, wynagrodzenie pełnomocnika – adwokata w kwocie 2.400 zł (nie było w tej sprawie podstaw do podwyższania tej stawki minimalnej) i 17 zł opłaty za pełnomocnictwo.

SSR Rafał Kubicki